

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Broliai, sesė, rugpjūčio mėnesį didžiausia religinė šventė – Švč. Mergelės Marijos Ėmimo į dangų iškilmė, Žolinė. Mūsų valstybėje tai nedarbo diena. Tačiau šiais metais, kadangi išpuola šeštadienis, negausime pasinaudoti ta privilegija. Savotiškai iškyla pavojus ir Žolinei: ar įprastas mūsų šeštadienio ritmas nenugalės šios iškilmės šventimo? Šeštadieniais siekiame atsipūsti po darbo savaitės, atlikti namų ruošos darbus, daugiau laiko praleisti sode, darže ar tiesiog gamtoje. Labai sunku tokią rutiną nutraukti Žolinės šventimu.

Šeštadienis įprastai nėra Viešpaties diena, tam yra skirtas sekmadienis, ir jeigu norėtume švęsti šiųmetę Žolinę, tai Dievui ir Marijai reiktų pašvęsti abi taip brangaus savaitgalio dienas. Ar įmanoma? Ar verta? Ar apsimoka? Kas nepabandė, kviesčiau pabandyti ir surizikuoti šiais metais Žolinės savaitgalį paskirti Dievui ir Marijai. Nuo labai seniai Bažnyčioje šeštadienis – diena prieš sekmadienį – yra Marijos diena. Jeigu kiekvieną sekmadienį švenčiame mažąsias Velykas, mūsų Viešpaties Jėzaus dovanotą naujo gyvenimo pirmąją dieną, tai šeštadienis – Marijos diena, Motinos diena, be kurios nebūtų Sūnaus, nebūtų ir sekmadienio. Kiekvieną kartą, kai pagerbiame Mariją, pagerbiame ir Jos Sūnų Jėzų Kristų. Kreipdamiesi į Sūnų, kartu pripažįstame, kad Sūnus turi Motiną. Be šeštadienio nėra sekmadienio, be Marijos nėra Jėzaus.

Todėl ir prasminga, ir vertinga šių metų Žolinę atšvęsti aplankant Mariją šeštadienį ir Jėzų sekmadienį.

Mergelės Marijos Ėmimo į dangų iškilmė – tikėjimo dogma, skambanti kaip gražus sapnas. Galvojame apie dangų: žydra mėlynė, balti nedidukai debesėliai, o galbūt tamsiai juodas dangus, nusėtas žvaigždžių... Ar į tokį dangų yra paimta Marija? Į tokį dangų ir mes keliaujame? Tikrai ne. Kas yra dangus? Tai ne vieta, tai – būseną, santykis, artumas, buvimas su Viešpačiu ir Viešpatyje. Marijos dangus yra Jos neišskiriamas susitikimas su savo Sūnumi Jėzumi Kristumi, buvimas arti Jo, dalyvaujantį Švenčiausiosios

Trejbės asmenų meilės bendruomenėje. Marija su kūnu ir siela yra paimta ten, kur meilė be pabaigos, kur Ji amžinai mylima ir mylinti, laukia mūsų. Ar nenorite tokio dangaus? Tokios meilės? Tokios amžinybės? Žolinėje dar kartą pasakome Dievui ir Marijai: „Mums svarbu būti kartu, mums svarbu gyventi meilėje!“

Šių metų Žolinės atlydai Krekenavoje trumpesni negu įprastai. Kurį laiką atlydai vykdavo aštuonias dienas, šiais metais – tik keturias. Kodėl? Jeigu taip sunku šeštadienio rutiną pakeisti Žolinės šventimu, saulėtą rugpjūčio sekmadienį skirti valandą šventoms Mišioms, kodėl būtų lengviau tą daryti aštuonias dienas? Ir nėra. O vis tiek turime laukti, būti pasiruošę, pasirūpinti žemiška ir žmogiška dvasinės atlydų šventės puse. Pas mus Krekenavoje, ūkininkų ir žemdirbių krašte, Žolinė yra ir javapjūtė. Visi, kas gali, vyrai ir moterys, yra įsitraukę į derliaus nuėmimo darbus. Reikia tik džiaugtis ir didžiutis, kad Žolinės dienoje, kad sekmadienį visi šie žmonės, arba dauguma jų, randa laiko padėkoti Dievui ir Marijai, paprašyti palaimos surenkant taip ilgai brandintą šiųmetį derlių ir duoną. Krekenavos bazilika atvira kiekvieną dieną ištisus metus, piligrimai ir ne tik laukiami ir kviečiami suklupti po didingais bazilikos skliautais prie Stebuklingojo Dievo Motinos Marijos – Malonių Versmės paveikslu. Čia kiekvieną dieną tabernakulyje Jūsų laukia Eucharistinis Jėzus. Šv. Antano Paduviečio, šv. Jono Pauliaus II, šv. Jurgio ir kitų šventųjų paveikslai ir statulos primena jų bendrystę ir galingą pagalbą, kuomet kreipiamės jų užtarimo. Atlydai yra dvasios atgaivinimo ir sustiprinimo šventė, tačiau tai nebūtinai turi įvykti atlydų aštuonienį, keturdienį ar tridienį. Mūsų bazilikoje kiekvienam apsilankančiam atlydų stebuklas gali įvykti bet kada, kada atveriam Dievui savo protą, širdį, gyvenimą, su visu jo sudėtingumu, žaizdotumu ir silpnumu. Linkiu ir meldžiu visiems pas mus apsilankiusiems Žolinėje ir ne tik, patirti Dievo ir Jo Motinos Marijos meilės artumo stebuklą.

*Maldoje su Jumis,
kun. Gediminas Janėnas*

MANO VIENA VASAROS DIENA

Stovyklautojos pasakojimą užrašė Samanta Klusytė

Vasara – atostogų metas. Mano atostogos – kaime su močiute. Kai sekmadienį su savo močiute buvau bažnyčioje, išgirdome, kad kiekvieną liepos mėnesio trečiadienį visi vaikai yra kviečiami dalyvauti vasaros dienos stovykloje parapijoje. Močiutė pasitarė su mano mama, kad ir aš galėčiau joje dalyvauti.

Nedrąsu buvo pirmą kartą ateiti į molinį „Tvirtelį“. Vis tik pradinės baimės greitai išgaravo, kaip rytmečio rasa saulutės šilumoje. Visi vaikai audringai sveikinosi tarpusavyje ir, kaip atrodė, džiaugėsi vienas kitu. Vyresnieji visus pakvietė į baziliką. Pirmoji stovyklos diena prasidėjo bendra „Tėve mūsų“ malda ir giesme. Ne tik giedojome, bet ir, vadovaujami Julijos, mokėmės giesmės judesių. Po to vyko ekskursija po baziliką. Sužinojome, kodėl ir kaip mūsų bažnyčiai buvo suteiktas bazilikos titulas, išgirdome įdomias istorijas apie joje esančius paveikslus ir skulptūras. Mokytoja Svajonė papasakojo, kodėl viso pasaulio katalikų bažnyčiose dega raudona lempelė, kodėl toks svarbus yra auko-

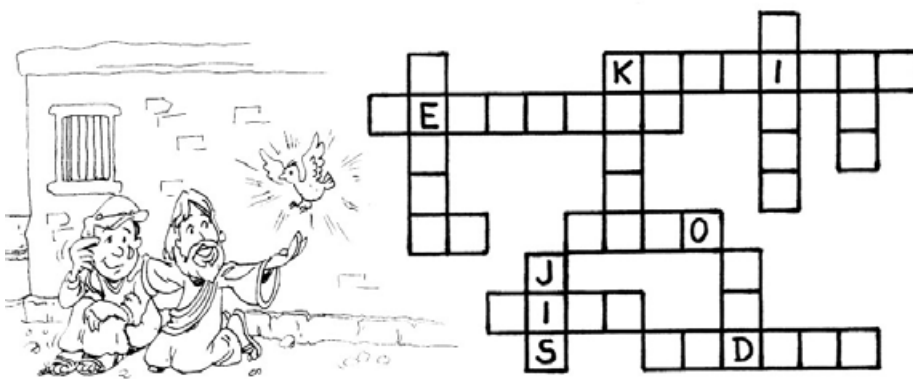
jimo altorius, kas vyksta prie bazilikos gale esančios krikštyklos, taip pat atsakė į įvairiausių klausimus.

Po ekskursijos grįžome į parapijos namus, kur vyko kūrybinis užsėmimas. Susiskirstėme grupelėmis. Kiekviena grupelė išsitraukė pasakojimą, kuriam turėjo iš modelino nulipdyti iliustraciją. Tada reikėjo perskaityti vaidmenimis arba suvaidinti pasakojime aprašytą situaciją. Po to mūsų laukė savanorystės valanda. Pirmiausiai išsiaiškinome, kas yra ta savanorystė ir kam ji yra reikalinga. Vėlgi susiskirstėme grupelėmis. Vienai grupei vadovavo Žilvija. Jie rinko ir grėbė šventoriuje nukritusias šakas. Mokytoja su savo grupele tvarkė katechezės klasę bazilikoje. O Julijos vadovaujama grupelė, į kurią visi džiaugėmės pakliuvę, gaminome virtinius ir ruošėme pietus.

Po pietų žaidėme įvairius žaidimus ir lauke, ir parapijos namuose. Pavakary visi pasijutome, kaip sugautos žuvelės, nes kiekvienas gavome po balto popieriaus žuvelę, ant kurios užrašėme savo vardą ir apibūdinome, ką labiausiai mėgstame veikti.

Diena stovykloje baigėsi bendra giesme bazilikoje. Tikrai „tas, kuris tiki, turi gyvenimą“!

Tai buvo pirmoji diena vasaros dienos stovykloje Krekenavos parapijoje. Kitais trečiadieniais vyko nemažiau įdomūs mūsų susitikimai: apžiūrėjome Krekenavos regioniniame parke esančią ekspoziciją, kopėme į apžvalgos bokštą, pramogavome pojūčių take. Lankėmės Krekenavos globos namuose, kur nudžiuginome senelius savo eilėraščiais bei giesmėmis. Klausėmės ir senelių skaitomų eilių, lankėmės jų kambariuose, bendravome. Taip pat mokėmės žaisti įvairius žaidimus ir daryti gerus darbus. Ir, žinoma, džiaugėmės vasara!

Įrašyk žodžius apie Jėzų iš 23 eilinio sekmadienio Evangelijos pagal Morkų 7, 31-37.

Rugpjūčio 13–18 d. veiks jau tradicine tampanti Krekenavos Didžiųjų Žolinės atleidų savanorių stovykla. Jos metu vaikai ir jaunuoliai aktyviai dalyvaus šv. Mišių liturgijoje, atliks įvairius savanorystės darbus, drauge kurs spektaklį, taip pat turiningai ir prasmingai leis laisvalaikį. Tegul Dievas laimina šias dienas ir stovyklos dalyvių kelionę savojo pašaukimo link.

BAZILIKAI

Šalia Nevėžio, ant kalvos aukštos,
Tarp šimtamečių medžių augalotų,
Kas rytą, vakarą, skambiais varpais,
Visus mus pas save Tu kvieti.

Taip neseniai bažnyčia vadinais,
Šiandien – Bazilika pakrikštyta.
Šventom maldom esi apipinta,
Ir giesmėmis pašlovinta.

Prie Tavo šono glaudžias protėvių kapai,
Ištikimai juos saugai ir globoji.
Čia ilsis mūsų motinos, tėvai, vaikai,
O Tu viena visus sava skara užkloji.

Dar daug vandens Nevėžiu nutekės,
O Tu stovėsi taip, kaip šiandien stovi,
Vis naujos kartos pas Tave skubės,
Ir Tu lyg Motina visus priglausi.

Dalia Budrevičienė

„KUR JŪSŲ LOBIS, TEN IR JŪSŲ ŠIRDIS“ (Lk 12, 34)

Svajonė Lapiniauskienė

Paskutinį birželio savaitgalį Alytuje susirinkę daugiau kaip 6 tūkst. jaunųjų Lietuvos katalikų liudijo savo tikėjimą. Lietuvos jaunimo dienos – tikėjimo, bendrystės ir nenumatytų atradimų šventė. Todėl su džiaugsmu joje dalyvavome ir mes – 18 Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų jaunų žmonių bei jų vadovų grupė. Iš tiesų LJD yra kur kas daugiau, negu dviejų dienų šventė. Tai – beveik metus trunkantis ieškojimų ir dvasinio augimo kelias, einamas kartu su savo bendraamžiais bei draugais. O tam reikalingas prasmingas kiekvieno LJD dalyvio pasiruošimas.

Buvome sukviętę dvi pasiruošimo LJD grupes Krekenavoje ir Vadaktėliuose. Pirmieji šių grupių susitikimai vyko Krekenavos Mykolo Antanaičio mokyklos muziejuje ir Vadaktėlių parapijos namuose. Gaila, bet ne visi grupių nariai išlaikė pasiruošimo laikotarpio išbandymus ir tapo LJD 2015 dalyviais. Susitikimų metu naudojomes pasiruošimo LJD programa: siekėme išsiaiškinti, kokie yra mūsų lūkesčiai ir kuo kiekvienas galėtume prisidėti prie savo grupės sėkmės; ieškojome savo talentų ir svarstėme, kaip juos panaudoti geriems tikslams; diskutavome, kas yra tikrasis pašaukimas. Netgi artimiesiems nenujaučiant, pasitelkdami savo gebėjimus, pasiryždavome kasdienybėje padaryti tai, kas dovanotų džiaugsmą mūsų artimiesiems. Po to, sekančio susitikimo metu, aptardavome, kaip mums sekėsi atlikti savo įsipareigotąją misiją.

Lobio paieškos intensyviai vyko ir tas dvi dienas Alytuje. Labai triukšmingas, meniškas ir originalus LJD atidarymas, vyskupo Kęstučio Kėvalo katechezė, teminiai užsiėmimai, kuriuose kiekvienas galėjome dalyvauti pagal savo pomėgius. O vakare laukė tai, kas buvo geriausia – draugystės su Dievu vakaras, kurio metu galėjome atsiprašyti ir susitaikyti su Viešpačiu. Atgailos sakramentas ir naujosios Jeruzalės fone Švenčiausiasis Sakramentas buvo tie nenumatyti stebuklai, palietę beveik kiekvieno ten dalyvavusio širdį.

Antroji Lietuvos jaunimo tikėjimo liudijimo šventės diena dovanuoja naujas tikrojo lobio paieškos galimybes: Dievo Gailestingumo vainikėlio malda, bendra eisena į Alytaus Rotušės aikštę ir šv. Mišios joje, amerikiečio kunigo ir vienuolio pranciškono Stan Fortūna koncertas ir visus neraminanti viltis susitikti kitais metais Krokuvoje vyksiančiose Pasaulio jaunimo dienose.

O mintyse ir širdyje skamba LJD himno žodžiai: „Kur mano lobiai, ten mano širdis – per amžius su Tavim!“ Pasilikime tame lobio paieškos kelyje, nes Jis geriausia žino, ko mums reikia...

Žolinė Krekenavoje

Rugpjūčio 14 d., penktadienis

JAUNIMO DIENA

Bazilikos konsekavimo metinių paminėjimas

15 val. Krepšinio turnyras 3x3 Seniūno taurei laimėti miestelio sporto aikštėlėje.

16.30 val. Nugalėtojų apdovanojimai aikštėje prie bazilikos.

17 val. Adoracija, sutaikinimo pamaldos.

18 val. Šv. Mišios.

19 val. Agapė.

19.30 val. Šlovinimas, katechezė, darbas grupėse.

21 val. Koncertas.

Rugpjūčio 15 d., šeštadienis

ŽOLINĖ. Pagrindinė atleidų diena

8 val., 10 val., 12 val., 18 val. Šv. Mišios.

9 val., 17 val. Adoracija.

11 val. Rožinis (Garbės slėpiniai).

11.30 val. Švč. M. Marijos Valandos.

14 val. Vokalinės muzikos koncertas „Virgilijus Noreika. Mano Lietuva“ aikštėje prie bazilikos.

15 val. Gailestingumo vainikėlis.

19 val. Žolinės atleidų pakermošiaus

koncertas-diskoteka miestelio aikštėje.

Rugpjūčio 16 d., sekmadienis

ŠEIMŲ-BENDRUOMENĖS DIENA

10 val., 12 val., 18 val. Šv. Mišios.

11 val. Adoracija, rožinis.

13.30 val. Katechezė.

14 val. Vaisės, dainos, šokiai ir žaidimai.

17 val. Adoracija.

Rugpjūčio 17 d., pirmadienis

KUNIGŲ IR VIENUOLIŲ DIENA

9 val. Vidinio išgydymo pamaldos prie išstatyto Švč. Sakramento.

11 val. Konferencija / liudijimai.

12 val. Šv. Mišios.

13.30 val. Savanorių stovyklos dalyvių spektaklis.

14 val. Pietūs.

Rugpjūčio 18–21 d. šv. Mišios **12 val.**

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* knygos „Katalikiškos parapijos istorija. ATSTATYK: tikinčiųjų pažadinimas, prarastųjų paieška, pastangos, kad Bažnyčia būtų reikšminga“

..... Knygos pradžia ankstesniuose laikraščio numeriuose (nuo 2014 m. gegužės mėn. Nr. 29) .....

NUO BLOGAI Į BLOGIAU

Bet tai jokių būdu nebuvo vien tik jų kaltė. Mus taip pat buvo galima kaltinti, kadangi dėl muzikos, kaip ir daugelio kitų dalykų, mes tiksliai nežinojome, ką darome. Mes tarsi svirduliavome per blogų sprendimų dykumą, ieškodami kelio į priekį. Stokodami supratimo, iš tiesų savo muzikinę programą dar labiau apsunkinome, nei kad ji buvo iki tol. Dauguma Katalikų bažnyčių mūsų šalies regione turi dviejų stilių garbinimo muziką: taip vadinamąsias „gitaros“ Mišias ir „vargonų“ Mišias. Pastaruoju metu atrodo, kad dauguma protestantiškų bažnyčių taip pat siūlo pasirinkimą. Iškabos šalia labiau tradicinio stiliaus bažnyčių skelbia „šiuolaikines“ pamaldas šalia „tradicinių“, tikriausiai taip norint patraukti naujus žmones, neatstumiant senųjų. Sėkmės jiems, nes skirtingos muzikinės programos dar labiau viską komplikuoja. Tikėkite mumis, mes žinome. Mes ne tik kad pasirinkome idėją, kuri neabejotinai buvo labiausiai nevykusi, bet dar ir nusprendėme ją išplėsti.

Kun. Michael: *Tai buvo tokia bloga mintis, kad man net ir dabar gėda apie tai kalbėti. Mes išvystėme tai, ką aš absurdiškai pavadinau „muzikinių pasirinkimų menu“. Tai buvo neįtikėtina akivaizdi pastanga pataikauti reikiems vartotojams ne su dviem ar trimis, bet keturiomis skirtingomis muzikinėmis programomis savaitgalio Mišiose. Kurį laiką galėjome pasiūlyti „chorines“ Mišias su gražiais drabužiais apsivilkusiu choru, giedančiu klasikinę chorinę muziką, taip pat „tradicines“ Mišias su labiau įprastomis vargonų giesmėmis. Dar buvo tai, ką mes vadino „pažįstamas šiuolaikiškumas“, kas iš tiesų buvo liaudies muzika, ir galiausiai „šiuolaikiška muzika“ iš populiaraus giesmyno.*

Galbūt nebūtinai yra blogai turėti skirtingų stilių muziką. Galbūt. Bet mes tuo abejojame. Mūsų patirtyje skirtingi pasirinkimai sukūrė varžytuvių sistemą. Šios skirtingos sistemos kovojo tarp savęs dėl ribotų resursų ir vietos bei kūrė logistines problemas nuo vienu Mišių iki kitų. Skaudžiausia, kad ši sistema suskaldė bendruomenę pagal muzikinius pomėgius.

Tai buvo dar vienas vartotojiškumo pavyzdys. Ir, kaip visos kitos tokios pastangos, tai buvo pražūtinga augimo pastangoms, nes naujai atėjusiųjų dalyvavimas nėra pagrįstas muzikos stiliumi, bet jiems patogiu Mišių laiku. Jeigu jiems nepatinka ta muzika tose Mišiose, į

kurias jie atėjo, jie eina kur nors kitur arba iš vis niekur nebeina. Mes norėjome efektyvios muzikinės programos, bet neturėjome supratimo, ką tai reiškia.

Kun. Michael: *Aš priėmiau muzikinę programą apsiginklavęs vien savo paties pomėgiais ir nuostatomis. Man patinka klasikinė muzika, o bažnyčioje – chorinė muzika. Mes turėjome labai talentingą choro vadovą, kuris subūrė pasaulinio lygio vyrų ir berniukų chorą, ir man tai labai patiko. Tik man nesisekė padaryti, kad ir visiems kitiems tai patiktų. Viliuosi, kad tokiai muzikai visuomet atsiras vietos, tačiau tuo metu Gimimo parapijai reikėjo kažko kito.*

Mūsų kantoriai naudojo menkavertį repertuarą iš giesmyno, liaudies muzikos grupė mėgo šeštojo–septintojo dešimtmečių muziką, o tuo metu, jeigu paklaustumėte vidutinio parapijiečio suole, ko norėjo jis, būtų atsakęs ir davęs labai paprastą sąrašą lengvai klausomos ir sentimentalios muzikos: „Ave Maria“, „Ant erelio sparnų“, „Dieve, laimink Ameriką“, „Aš esu Gyvoji Duona“, „Nebijokite“. Iš tiesų nereikėjo to ir klausti – to negavę, po Mišių jie mums tai pasakydavo. Būtent taip elgiasi vartotojai.

Muzikinės kovos, kurias mes turėjome, ir Dievas žino, kokios tai buvo kovos, buvo apie asmeninius vartotojų ir atlikėjų pomėgius. Tačiau ko mes iš tiesų negavome, po visų mūsų pastangų, – buvo tai, kad nei elitinė muzika, nei liaudies muzika nepatraukė į bažnyčią „Timo“.

Buvo ir dar viena problema, susijusi su labiau šiuolaikiška muzika. Thomas Day savo knygoje „Kodėl katalikai negali giedoti“ įžvalgiai pastebi ir mūsų diskusiją perkelia nuo „skonio reikalo“ į visai kitą areną:

„Šiuolaikinės muzikos tendencija yra leisti bendruomenei tapti „Dievo balsu“. Kitais žodžiais tariant, kompozitorius taip sudėlioja tekstą, kad bendruomenė galėtų giedoti Dievo žodžius be jokių kabučių, atsipalaidavusiu, nuobodžiu ir beveik kasdienišku stiliumi. Tai beprecedentis giedojimas krikščionybės istorijoje. Žodžiai, kuriuos tokia bendruomenė-Dievas gieda, atrodo, visuomet patvirtina kiekvienam giedančiam, kad jis gyvena gyvenimą be klaidų, herojiškame šventume ir kad jis nusipelnė išganymo savo paties gerais darbais.“

Kitais žodžiais tariant, ne visa mūsų muzika yra Dievą garbinanti muzika. Mes sunkiai dirbome, kad sukurtume savo muzikinę programą, ir intuityviai supratome, kokia ji svarbi, tačiau nepaisant mūsų didelių pastangų, mums nepasisekė sukurti jos teisingos. Mes turėjome muzikinę programą, iš pradžių blogą, paskui

Dėkojame visiems, prisidedantiems prie parapijos namų įrengimo skolos mažinimo. Teatlygina Dievas už Jūsų dosnumą!

Savo auką galite atnešti į raštinę, įmesti į aukų dėžutę bazilikoje ar pervesti į parapijos sąskaitą.

Parapijos rekvizitai:

Pavadinimas: Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų parapija

Adresas: Bažnyčios g. 18, Krekenava, Panevėžio r.

Kodas: 191260418

Sąskaitos Nr.: LT45 7300 0100 0237 8753 (AB "Swedbank")

geresnę, galiausiai – nuostabiai gerą. Mes turėjome muzikinę programą, tačiau tai, ko mums reikėjo, iš tiesų buvo muzikinio *garbinimo ir šlovinimo* programa.

Bet koku atveju, esmė yra ne muzikinės programos kūrimas, bet bendruomenės kvietimas iš muzikos vartotojų tapti šlovintojais ir garbintojais. Drauge tai yra ir augimas muzikantų, kurie pereina iš scenos atlikėjų į garbinimo ir šlovinimo vadovus. Ir tai yra šlovinimas per giesmę.

MOKINIAI GIEDA

„Giedoti“ yra vienas dažniausiai naudojamų žodžių Biblijoje. Dievo žmonės privalo giedoti. „Tarnaukite Viešpačiui su džiaugsmu, artinkitės prie Jo su džiugia giesme“ (Ps 102, 2). Giedojimas yra elementariausia garbinimo forma. Tai yra tai, ką Mozė ir Izraelis darė kaip atsaką už išgelbintį perėjimą per Raudonąją jūrą. Tai yra tai, ką Dovydas ir žmonės darė, kai Sandoros skrynią atnešė į Jeruzalę. Tai yra tai, ką Jėzus ir mokiniai darė naktį prieš Jam mirštant (Paskutinė Vakariene nebuvo „tyliosios“ Mišios). Liturginė muzika turi mus vesti į giesmę, ir mes turime giedoti liturgijoje ir ne *tik*.

Įkvėpti giedančio dalyvavimo Įsikūnijusio Žodžio Kūno nariai skelbia Evangeliją su visa jėga ir atjauta. Tokiu būdu Bažnyčia palydi vyrus ir moteris į tikėjimą, laisvę ir Kristaus ramybę savo gyvenimo ir mokymo pavyzdžiu, sakramentais ir kitokiomis malonės formomis. Ji siekia atverti visiems žmonėms laisvą ir užtikrintą kelią į pilną dalyvavimą Kristaus slėpinyje.

Iš Amerikos vyskupų laiško *Giedokite Viešpačiui*

Kitais žodžiais tariant, giedojimas ir mokinytė eina kartu. Mokiniai yra paskatinti garbinti, ir tada skatinami tarnauti, ypatingai ir galingai per giedantį dalyvavimą garbinime.

Kai mes galiausiai supratome šį nedidelį faktą, mes pagaliau žinojome, kur turime eiti. Tik nežinojome, kaip tą padaryti. Malda būtų padėjusi, ir ilgainiui tą mes ir pradėjome daryti. Mes meldėmės, pasninkavome (ne daug) ir laukėme. Nejuokauju, vieną dieną, ir tai buvo Velykų sekmadienis, vyras, vardu Algis, įžengė į mūsų raštinę ir pasakė mums, kad jis vadovavo šiuolaikinės muzikos giedojimui vienoje parapijoje Teksaso valstijoje. Jis persikėlė į mūsų parapiją, kad būtų arčiau savo šeimos, ir siūlė mums padėti. Ir jis padėjo. Pradėdamas nuo labai mažai, jis padėjo mums perkeisti mūsų muzikinę programą labai ryškiai.

Pažvelkime į mūsų programą šiandien: turime penkerias beveik vienodas Mišias, kurių giedojimui vadovauja Algis, ir taip pat jo sukurtą ansamblių, bei visai neseniai atsiradusį dar vieną ansamblių, kuriam vadovauja Robertas. Abiejuose ansambliuose yra mušamieji, pianinas, kontrabosas ir kiti instrumentai, kurie naudojami visose Mišiose savaitė po savaitės (buvo nuostabu sužinoti, kiek daug talentingų muzikantų turime savo suoluose). Įprastai ansambliai groja šiuolaikinę šlovinimo ir garbinimo muziką, nes nustatėme, kad toks muzikinis stilius labiausiai patrauklus ir įtraukiantis „Timą“ ir jo šeimą. Ir iš visų muzikinių žanrų, kuriuos naudojome, ši

gyva, džiaugsminga ir patogi melodija labiausiai padėjo įtraukti juos į giedojimą.

Ši šlovinimo ir garbinimo muzika yra tam tikra suaugusio alternatyvaus roko rūšis (su krikščioniškais žodžiais). Ar tai tinkama? Mes manome, kad – mūsų aplinkoje – taip. Ir esame įsitikinę, kad tokiu pasirinkimu nenukrypstame nuo liturginių reikalavimų. Antrajame Vatikano Susirinkime pastebėta: „Yra žmonės, kurie turi savo muzikines tradicijas ir jos vaidina svarbią rolę jų religiniame ir socialiniame gyvenime. Dėl šios priežasties tinkamas rimtumas turi būti teikiamas tokiai muzikai ir randama tinkama vieta ne tik siekiant formuoti jų požiūrį į religiją, bet taip pat priderinant šlovinimą prie jų įprasto tautinio savitumo“.

Susirinkimo tėvai labiausiai galvojo apie muzikos svarbumą evangelizacijoje ir garbinime misijų teritorijose. Būtent mūsų situacija: Timonijus Merilando valstijoje XXI amžiuje yra misijų teritorija. Ir muzika, kuri atitinka kultūrą, yra galingas ir efektyvus misionierystės įrankis.

Kartais mes įvedame ir atnaujintas tradicinių giesmių versijas. O per Kalėdas ir Didžiąją Savaitę mūsų choro direktorius Ričardas surenka tradicinį chorą, kuris gieda įprastas klasikines giesmes, kurias tuo metu visi (netgi „Timas“) nori girdėti.

Mes nepasisakome už kokį vieną muzikos stilių. Tokioje tarpkultūrinėje tikrovėje, kokia yra Amerikos katalikybė, tai būtų absurdiška. Be to katalikiškame šlovinime *Novus Ordo* Mišios gali talpinti savyje skirtingus muzikinius stilius tol, kol jie išpildo tris pagrindinius kriterijus, išsakytus kardinolo Jozefho Ratzingerio, dabar popiežiaus emerito Benedikto XVI:

- Muzika yra susijusi su Dievo žodžiu ir Dievo išganomuoju veikimu,
- Ji pakelia žmogaus širdį link Dievo,
- Ji efektyviau sujungia paskirą individą su bendruomene.

Turint tai, tereikia tik surasti tokią muziką, kuri yra veiksminga jūsų bendruomenėje, ir nėra asmeninis klebono ar vargonininko pasirinkimas, taip pat nėra atsakas į reikalavimus iš suolo, netgi ne tai, kas patinka daugumai. Muzika turi būti tokia, kuri patraukia pražuvusių ir augančių mokinius per šlovinimą.

Muzikos parinkimas yra bendras mūsų personalo, ne tik vargonininkų, darbas. Ji dažniausiai išlieka tokia pati savaitė po savaitės, atitinkamai pagal liturginį metų laiką, ir pastebėjome, kad tai *ženkliai* padidina lankomumą. Anksčiau mes vengdavome kartoti giesmes, bet rezultatai kalba patys už save: kuomet žmonės pripranta prie muzikos ir žodžių, kuriuos girdi, jie auga mokinytėje.

Mes nebeturime daugiau „tyliųjų“ arba „paprastų“ Mišių, nustojome tai daryti prieš du metus, ir tai buvo vienas geriausių sprendimų, kuriuos padarėme. Gimi-mo parapijoje „tyliosios“ Mišios palaikydavo gyvybę tetrokšančių, kad Mišios baigtųsi kuo greičiau ir net neketinančių įsijungti į bendrą šlovinimą.

Kartą mes pakvietėme draugą, protestantų pastorių, sudalyvauti mūsų Mišiose. Jis panaudojo puikų palyginimą, sugretindamas Mišių muziką su muzikiniu filmo takeliu. Rūpestingai ir tinkamai parinkta, muzika gali

daryti didelę įtaką rodomos istorijos patyrimui, lygiai taip pat liturgijoje ji pakylėja dalyvaujančiuosius link aukštesnių dalykų.

Mes stengiamės užtikrinti, kad mūsų muzika būtų sujungta su tuo metu atliekamam liturginiu veiksmu. Turi būti kryptis, judesys, palydinti ritualą. Taip, kaip liturginiuose metuose yra tai, kas vadinama „progresyviu iškilmingumu“ (t.y. kai kurios šventės švenčiamos su didesne iškilme), tas pats gali būti pasakyta ir apie Mišias. Eucharistijos šventime taip pat yra „progresyvaus iškilmingumo“, kurį geriausiai gali išreikšti muzika. Manome, kad muzika įžangoje turi perduoti atvykimo jausmą, gal netgi skubėjimą, kviečiantį žmones į įvykio patirtį. Muzika per aukojimą lydi žmonės į gilesnį paslapties šventimą. Komunijos metu švelnesnė ir lengvesnė muzika turėtų iš tiesų kelti žmogaus širdį ir įkvėpti. O Mišių užbaigos muzika privalo turėti daug energijos išsiuntimui veikti.

Mes naudojame du netikėtus elementus savo kūrybiškame ir šiuolaikiškame priėjime prie savaitgalio patirties, paryškinančios šį labai svarbų dalyką, – grigališkąjį giedojimą ir *tylą*.

Grigališkas giedojimas, Romos liturgijai savausia muzika, galingai sujungia mūsų savaitgalio patirtį su tradicija ir mes naudojame ją Eucharistijos maldos atliepuose ir kartais kaip įžangą į Komunijos giedojimą. Toks giedojimas efektyviai įtraukia mūsų bendruomenę į pačią slėpinio šventimo širdį. Vietoj to, kad „Timas“ ir jo šeima šioje vietoje norėtų atsijungti, jie kaip tik giliau ir intensyviau patiria augančio iškilmingumo patirtį. Bažnytinis pasaulis gali atrodyti užsikonservavęs, išpuikęs ar nenuoširdus pražuvusiems žmonėms, bent jau su tokia nuostata jie ateina prie mūsų durų. Paslapties dvasios, esančios Romos liturgijoje, neprilygstamai puikiai pasireiškiančios grigališkame giedojime, suteikimas liturgijai gali veikti kaip priešnuodis tokioms išankstinėms nuostatoms.

Muzikos jėga gali būti sujungta su tylos jėga. Kaip jau ir sakėme, nesame „tyliųjų“ Mišių mėgėjai, bet tikslingas ir kūrybiškas tylos naudojimas kaip įžangos arba kablelio, paryškinančių pasakytą ar sugiedotą žodį, gali dramatiškai perkeisti šlovinimo patirtį.

Muzika gimsta iš tylos ir sugrįžta į tylą. Dievas apsireiškia ir giesmės grožyje, ir tylos jėgoje. Tylos svarbumas liturgijoje negali būti sumenkintas.

Iš Amerikos vyskupų laiško *Giedokite Viešpačiui*

Komunijos giesmė, giedama dvasioje, lengvai nusileidžianti į kartu patiriamą tylą, gali būti dramatiškiausias ir įtakingiausias momentas visose Mišiose. Mes atradome, kad tyla yra stipriausia ir efektyviausia mūsų bendruomenei muzikos kontekste. Kadangi muzika yra galinga, tokia yra ir tyla. Naudokite muziką suvaldyti tylai.

JŪS GALITE TAI PADARYTI!

Žingsniai, kurių galite imtis savo parapijoje

Patekti ten, kur jums reikia būti, nebūtinai reikalingas talentas, sėkmė ar netgi pinigai. Reikia tik nuosekliai sekti keletą pagrindinių principų:

- Užtikrinkite, kad turite geriausią vargonininką, kokį tik galite turėti (apmokamą ar savanorį);
- Padarykite sunkų dalyką ir paprašykite žmonių, kurie trukdo giedojimui, pasitraukti iš choro arba nultipti nuo vargonų. Nebijokite pažvelgti faktams į akis ir įeiti į konfliktą, kad tokiu būdu pagerintumėte bažnyčios muziką;
- Melskitės už savo vargonininkus ir choristus. Pasminkaukite už juos;
- Kad ir kokį muzikos stilių pasirinktumėte, žiūrėkite, kad tai būtų šlovinimas, o jūsų muzikos vadovai – šlovinimo vadovai;
- Rūpinkitės muzikos parinkimu ir darykite tai galvodami apie liturgiją ir apie pražuvusius žmones. Turite kalbėtis su savo muzikais apie muziką. Ir prisiminkite, kad svarbu ne tai, ko jūs norite ar jie mėgsta, svarbu, kad tai būtų skirta pražuvusiems.
- Nebijokite kartoti tų pačių giesmių savaitė po savaitės. Su meile padrasinkite savo bendruomenę giedoti ir giedokite kartu su jais.

Tiesiogine prasme, po oro kokybės, muzika yra svarbiausias aplinkos faktorius jūsų bendruomenėje, nes ji nulemia, kaip žmonės jaučiasi jūsų bažnyčioje. Ji turi galią leisti jiems pasijausti išlepintais ar nepatenkintais vartotojais. Ji taip pat turi galią leisti jiems pasijausti priklausantiems augančių mokinių grupei, ko mes ir siekiame savo parapijoje. Dar daugiau, neabejotinai esame įsitikinę, kad mūsų parapijos išliks vartotojų valdomos tol, kol žmonės nepradės giedoti. Mums iki galo nėra aišku, *kodėl* taip yra, bet bendruomenė, kuri gieda, atrodo daug patikimesnė ir sveikesnė. Mėgstame kartoti, kad ateitį į bažnyčią ir negiedoti, tai tas pats, kas eiti į sporto salę ir nesportuoti. Turite giedoti!

Pastaruosius metus su augančiu entuziazmu žvelgėme, kaip mūsų bendruomenė bent jau *pradėjo* giedoti. Kai parapijiečiai šlovina Dievą kartu giedodami nuoširdžiu ir nesavanaudišku būdu, jie yra perkeičiami.

Giedokite Viešpačiui naują giesmę, teikite Jam garbę šventųjų bendrijoje... Giesmė yra džiaugsmo dalykas, bet dar daugiau – meilės. Tas, kas išmoko mylėti naują gyvenimą, išmoko giedoti naują giesmę, ir nauja giesmė primena mums mūsų naują gyvenimą. Naujas žmogus, nauja giesmė, nauja sandora – visa tai priklauso Dievo karalystei.

šv. Augutinas

MALDA ANGELŲ KARALIENEI

Svajonė Lapiniauskienė

Nebuvo lengvi mūsų visų, taip pat ir jaunųjų parapijiečių, tikėjimo kelionės metai link susitikimo su Jėzumi, link Šventosios Dvasios dovanų gavimo. Mokėmės melstis stengdamiesi būti atviri Viešpačiui savo maldose, dėkodami Jam, prisipažindami suklydę. Apaštalas Paulius sakė, kad mes tik sodiname ir laistome, o visko augintojas yra Dievas. Bet, kad Jis galėtų auginti, reikia ir mūsų skirto (iš tiesų Dievo dovanoto) laiko, mūsų rankų ir širdžių, mūsų pasitikėjimo Juo...

Norėdami dar kiek ilgiau pabūti Viešpaties artumoje ir tarpusavio bendrystėje kartu su dalimi šiomet Pirmąją Komuniją priėmusių ir Sutvirtinimo sakramentą gavusių vaikų bei jaunuolių išvykome į Tytuvėnus. Vedami gidės aplankėme XVII a. bernardinų įkurto vienuolyno patalpas, apžiūrėjome išlikusių jų daiktų, liturginių rūbų ekspozicijas, Kryžiaus kelio stotis. Šventųjų laiptų koplyčioje kaip tikri piligrimai ke-

liais užkopėme visas 28 Kristaus kančios laiptų Piloto rūmuose pakopas, meldamiesi ir atgailaudami už savo puikybę ir neklusnumą. O po to kartu su kun. Gediminu Švč. Mergelės Marijos Angelų Karalienės bažnyčioje šventėme šv. Mišias. Vakarą džiugiai praleidę Bridvaišio ežero pakrantėje apsigyvenome neseniai restauruotame Tytuvėnų piligrimų centre.

Antrąją savo piligrimystės dieną papusryčiauvę, Tytuvėnų klebono kun. Rimanto apdovanoti Dievo Motinos Angelų Karalienės paveikslėliais su maldomis, atsiveikinę su mus priėmusiais centro darbuotojais patraukėme tūkstančių maldininkų pramintu keliu į Šiluvą. Skanduodami, giedodami, su Dievo Gailestingumo vainikėlio malda ir mūsų parapijos globėjo šv. Antanėlio globa (visgi ant mūsų nenukrito nei vienas lašas, nors aplink sukiojosi grėsmingi lietaus debesys) nesunkiai nuėjome tuos 8 abi šventoves skiriančius kilometrus. Švč. Mergelės Marijos Gimimo bazilikoje taip pat šventėme šv. Mišias, klausėmės daugumai mūsų dar negirdėto Šiluvos klebono kun. Erasto pasakojimo apie Švč. Mergelės Marijos apsireiškimą Šiluvoje 1608 m., tikėdami šios stebuklingos vietos galia suklypome maldoje prie ant apsireiškimo akmens pastatyto altoriaus Apsireiškimo koplyčioje.

Mūsų piligrimystė Šiluvoje baigėsi. Smulkūs lietaus lašai suvijo visus į automobilius. Pakeliui į namus dar apsilankėme Maironio tėviškėje Bernotuose ir jo gimtinėje Pasandravyje. Šalia esančiame poeto apdainuotame gojelyje pasidalijome asmeniniais piligriminės kelionės, kai kam pirmosios tokios kelionės gyvenime, patyrimais, įsimintiniausiomis akimirkomis.

2015 m. birželio mėn. Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienio rinkliava (06-07)	353,-	207,-	-
Sekmadienio rinkliava (06-14) (Krekenavoje – šv. Antano Paduviečio atlydai)	620,-	53,-	-
Atlydų rinkliava (06-15)	182,-	-	-
Sekmadienio rinkliava (06-21)	165,-	83,-	54,-
Sekmadienio rinkliava (06-28)	172,-	57,-	-

2015 m. liepos mėn. Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų pajamos

Rinkliavos	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienio rinkliava (07-05)	106,-	30,-	-
Sekmadienio rinkliava (07-12)	182,-	89,-	-
Atlydų rinkliava (07-15)	278,-	-	-
Sekmadienio rinkliava (07-19)	160,-	47,-	-
Sekmadienio rinkliava (07-26) (Upytėje – Marijos Magdalietės atlydai)	182,-	642,-	-

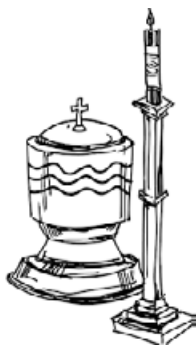

2015 m. birželį–liepą pakrikštytieji**Krekenavos parapijoje**

Titas Simonavičius
 Danas Adomas Kaušakys
 Benas Varkulevičius
 Aistė Florentina Sapkaitė
 Aistė Sofija Jučaitė
 Ignas Jonas Baronas
 Dylan Petras Naumov
 Kajus Jokūbas Vasiliauskas
 Martynas Černozubovas
 Liepa Irena Novogrudskaitė
 Tėja Kazlauskaitė
 Nojus Gabrielius Naulickas
 Nojus Jonas Medžiavepris
 Kamėja Magdalena Medžiavepnytė
 Smiltė Veronika Liutkutė
 Ignas Mykolas Žekonis
 Rūta Barbora Berankytė
 Nerilė Kotryna Rybačiauskaitė
 Rimgailė Kotryna Kepenytė
 Rimantė Veronika Kepenytė
 Ugnė Viktorija Žolnerun
 Tajus Benas Aleksandravičius
 Viltė Emilija Viplentaitė
 Laurynas Augustas Žirlys

Upytės parapijoje

Vakaris Jokūbas Giedrikas
 Adas Petraitis
 Gabrielė Žilinskaitė
 Herkus Benediktas Petkevičius
 Ažuolas Nojus Šantaras

2015 m. birželį–liepą susituokusieji**Krekenavos parapijoje**

Artūras Tkačevskis ir Lina Bastytė
 Petras Stonys ir Dalina Stonienė
 Naglis Sereika ir Ilona Stanionytė
 Rolandas Beker ir Toma Matolytė
 Jesper Krog Jensen ir Asta Valikonytė
 Mažvydas Bukauskas ir Neringa Orlaitė
 Gediminas Kostkevičius ir Simona Kriaunaitytė
 Aurimas Žala ir Justina Kiaunytė
 Marius Strazdas ir Aurelija Pogužinskaitė

Vadaktėlių parapijoje

Andrius Oniūnas ir Diana Vencloviėnė

2015 m. birželį–liepą iškeliavusieji į Amžinybę**Krekenavos parapijoje**

Jonas Samuolis, 65 m.
 Valerijonas Matulis, 74 m.
 Anelė Jankauskienė, 94 m.
 Anelė Janarauskienė, 65 m.
 Ona Kutaitienė, 71 m.
 Adomas Virmauskis, 61 m.
 Danguolė Jankauskienė, 73 m.

Upytės parapijoje

Vytautas Dijokas, 65 m.
 Vidas Svetikas, 39 m.
 Ona Petkevičienė, 89 m.

Prisiminkime
 Juos maldose.

**Sudėtinės šv. Mišios už mirusiuosius – pirmąjį mėn. ketvirtadienį
 8 val. (aukų dėžutė dešinėje pusėje prie Jėzaus Širdies statulos).**

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. Gediminas Jankūnas
Klierikas Aidas Domeikis

Klebonijos raštinė

Bažnyčios g. 18, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
 tel.: +370 620 20989, (45) 59 32 58
 www.krekenavosbazilika.lt
 el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com
 sąsk. nr. LT457300010002378753
 įm. kodas 191260418

Raštinės darbo valandos

II–VI 9–15 val., I ir VII nedirba.

Parapijos referentė ir vargonininkė

Rita Juozėnaitė, tel. +370 656 39249

Krekenavos parapijos zakristijonas

Algirdas Pogužinskas, tel. +370 620 66136

Krekenavos parapijos religinio ugdymo vadovė

katechetė Svajonė Lapiniauskienė, tel. +370 615 53708

Krekenavos Caritas vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Pogužinskienė, tel. +370 611 88035

Krekenavos parapijos jaunimo koordinatorius,**Vadaktėlių parapijos zakristijonas**

Kęstutis Lapiniauskas, tel. +370 622 10859

Krekenavos M. Antanaičio gimnazijos Aušrinės**draugovės „Skautų“ vadovė**

mokytoja Ilona Dauderienė, tel. +370 616 05313

Marijos Legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. +370 616 05378

Krekenavos Gyvojo Rožinio būrelis

Gema Plėštytė, tel. +370 605 81765

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

s. Inga Margevičiūtė. tel. +370 683 95325

Upytės parapijos vargonininkė

Pranutė Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės parapijos zakristijonas

Juozas Jakubonis, tel. (8 45) 555 537

Upytės Caritas vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. +370 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje: Kęstutis Lapiniauskas

Nešti pas ligonius: Ramutė Valikonienė

Upytės bažnyčioje: Tadas Grybas

**Informacija piligrimams. Dėl apsilankymų bazilikoje
 prašome susitarti iš anksto paskambinus į klebonijos raštinę.**

PAMALDŲ LAIKAS**Krekenavos Šv. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje**

Sekmadieniais, šeštadieniais 12 val.

Atleidų 15-omis mėn. dienomis 10, 12 val.

Antradieniais–ketvirtadieniais 8 val.

Penktadieniais 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromejaus bažnyčioje

Sekmadieniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Rugpjūčio 9 d., rugsėjo 6 d. (šv. Izabelės atleidai) 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje

Rugpjūčio 5 d., rugsėjo 2 d. 15 val.

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje

pirmąjį mėn. sekmadienį 9–12 val.

atleidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Ateikite, pažarbinsime Viešpatį!

Marijos legiono nariai renkasi šeštadieniais po šv. Mišių.

Laikraštėlių leidžia redakcinė kolegija už parapijiečių aukas. Dėkojame už Jūsų paramą! Kitą numerį numatoma išleisti iki rugsėjo 11 d. Lauksime Jūsų straipsnių el. paštu bazilikoslaikrasciui@gmail.com iki rugsėjo 7 d.